

Azərbaycan Respublikasının
Mediannın İnkişafı Agentliyi

Layihə çərçivəsində

**Yazı Azərbaycan Respublikasının Mediannın İnkişafı Agentliyinin
destəyi ilə "Gənc nəslin milli məlik şüurunun inkişaf
etdirilməsi və vətənpərvərlik hisslərinin təbiişası"
istiqamətli üzrə layihə çərçivəsində hazırlanıb.**

Vətən hamı üçün müqəddəsdür. Onun müdafiəsi uğrunda hamı bir nəfər kimi ayağa qalxıb mübarizə aparması özünə borc bilir. Kimi döyşərək, kimi işləndə, eməkləndə öz borcunu yerinə yetirərək vətəninə xidmət edir. Bütün bunların əsası isə vətənpərvərlikdən başlayır. Vətənpərvərlik ən ulvi hissdür, doğma yurda sonsuz sevgidir, vətənə, el-obaya bağlılıqdır. Hər bir adamın qiyamətə onun vətənə, millətə xidməti ilə, əsl insanlıq ləyaqəti isə vətənpərvərlik hissi ilə ölçülür. Vətən sevgisi, vətənə məhəbbət insanın daxilində, qanından, genindən gəlir. Bu hiss hər bir insana körpə yaşlarından aşılanmalı, onun qanına, canına həpməlidir. "Gənc nəslin milli məlik şüurunun inkişaf etdirilməsi və vətənpərvərlik hisslərinin təbiişası" mövzusunda bu həftə mən fikirlərimi "Hərbi And" oxucuları ilə bölüşəcəm.

Vətənpərvərlik vətəndaş təbiişasıdır. Bu təbiişə ilk gündən düzgün istiqamətləndirilsə, vətənə

Müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət hərbi qulluqçusu, kəşfiyyatçı, kiçik çavuş Əhməd Məmmədovun döyüş yolu Cəbrayıldan başlayır. Şuşanın azadlığına qədər gedən qanlı savaşa son nəfəsinə kimi döyüşür.

8 noyabr 2020-ci ildə Şuşa şəhərinin azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə qəhrəmancasına şəhid olur. Şəhid kiçik çavuş Əhməd Məmmədov ölmündən sonra Prezident İlham Əliyevin 15 dekabr 2020-ci il tarixli sərəncamına əsasən, "Vətən uğrunda", 18 dekabr 2020-ci il tarixli sərəncamına əsasən, "Döyüşdə fərqlənməyə görə", 29 dekabr 2020-ci il tarixli sərəncamına əsasən, "Şuşanın azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunur.

Qəhrəmanımızın atası, Nazim Məmmədovla söhbət edərkən oğlunun vətənpərvərliyindən qürurla danışdı. Deyir, bir ata kimi mənə çox çətinidir. Lakin onun igidliyi, cəsarəti mənə bir təsəllidir. "Əsgərlikdən qayıtdıqdan sonra dedi ki, ata, mən hərbi olmaq istəyirəm. Özü də snayperki olacam. Biz də onun bu istəyinə qarşı çıxa bilmədik. Oğlum istəyinin

ağır döyüşlərdən sağ çıxaraq arzusunda olduğu Şuşanı alarkən oğlum şəhidlik zirvəsinə ucaldı. Öz-özünə təselli edərkən ki, heç olmasa Şuşanın azad olunmasını görə bildi. Çünki Şuşanın işğalı ilə heç zaman barışmırdı. O qədər vətənsəver oğul idi ki, torpaqlarımızın işğalı ilə barışa bilmirdi. Bu səbəbdən da hərbiyə qalmaq istədi. Döyüşlər başlayanda da könüllü getdi. Belə bir oğlum olması ilə təbii ki, qürur duyuram.

Birce dəfə yuxuma girib. Onda da həyat yoldaşı ilə mənə ağlama deyirdi."

Anası Afer xanım deyir ki, Əhməd uşaq vaxtlarından onlara hər zaman hörmətlə yanaşıb. Qardaşı ilə münasibətdə də böyük kimi onun hörmətini gözləyirdi.

Məhəmməd Məmmədov söhbət zamanı qardaşının hələ uşaqlıqdan hərbiyə böyük marağı olduğunu dedi. Bəli, böyük marağı olduğunu qardaşı apardı: "Əsgərlikdən gələndən 2-3 gün sonra dedi ki, hərbiyə yazılmaq istəyir. Atam dedi təzə gəlmişəm. Bir az keçsin, yazılarsın. Razılışmadı. Bu peşəyə olan marağı onun hərbi kimi həyatını davam etdirməsinə səbəb oldu. Müddətdən artıq hərbi qulluğu kimi işə başladı. İşində çox me-

xuda sözü bu oldu ki, mənimlə fəxr edir".

Əhmədə sonuncu danışıqları zamanı qardaşı ona bərk tapşırıq ki, evdəkilərdən muğayət ol. Məndən da narahat olma: "Evdə məndən başqa heç kim bilmirdi qardaşımın döyüş bölgəsində olduğunu. Ancaq mənə deşirdi. Dedi narahat olma, hər şey yaxşıdır, irəliləyirik. İşğallı torpaqlarımız tam azad olunsun görürsən ki, xüsusən təyinatlılarla ön cəbhədə döyüşüb. Arzuladı çox idi. Biri də Şuşanın azad olunması idi ki, o da yerinə yetirdi".

Əhməd özü sevil-seçdiyi qızla əla həyatı qurur. Qısa müddətdə bir-biri-nə çoxbəliq olan bu cütlüyün ailəsi hər kəsə nümunə idi. Onlar çox xoşbəxt idilər. Ta ki, müharibə başlayana qədər. Həyat yoldaşı Türkənə Məmmədova ilə söhbət çox ağır idi. Gözəl bir Azərbaycan xanımının arzuları, xayaları yarıncıq qalmışdı: "Əhməd çox alicənab insan idi. Qısa müddətdə əla ailə olsaq da, aramızda heç bir zaman narazılıq olmayıb. Bir-birimizə hörmətlə yanaşmışıq. Ev tikişirdik. O, evin hər nöqtəsində xatirlərimiz var. Onunla əla qurduğuma görə özü-mü çox xoşbəxt hiss edirdim. Əhməd-ə bağlı danışılacaq çox sözlərim var. Onunla bağlı o qədər xatirlərim var ki, danışmaq bitməz. Bir zamanlar hərbi yoldaşı olmağımla fəxr edirdim. İndi isə şəhid xanımı olmağımla qürur duyuram. Düzü, bu gün mənim üçün həddən artıq çətinidir. Bundan sonra həyatım, Əhmədsiz davam etmək çox ağırdır. İki il müddətində bayramları bir yerdə keçirdik. Amma bu il bütün bayramları onsuz oldum. Arzularıma, xayalarımın yarıncıq qaldı".

Əhməd şəhid olanda Türkənə eşitiyənə inanmır. Deyir, mən onun döyüşdə olduğunu bilmirdim. Sonuncu dəfə zəng edəndə demədi hardadır. O zaman artıq Şuşaya daxil olacaqdılar deyə, zəng vurmuşdu. Çünki artıq o tərəfdə danışa bilməyəcədik. Noyabrın 8-də bildim ki, Əhməd döyüşə gedib. Bilirdim, o zaman içimdə bir qürur hissi yaranırdı. Həyat yoldaşımın vətən müharibəsində iştirakı, hər zaman öndə olması ilə fəxr etdim. Əhməd hərbiyə olanda ne qədər onunla qürur duyurdumsa, hər zaman bir qürur hissi də var idi içimdə. Lakin döyüşdə olduğunu biləndə özüm də bilmədim bu ne hiss idi. Sanki qorxu hissini arıxdırdı qalmışdı. Əhməddə çox qürur duyurdum. Noyabrın 9-da eşitdik ki, yaranlıb. Öz-özünə yalvarırdım ki, təki yaralı olsun, amma sağ gəlsin. Lakin ne etmək olar, qismət-mizə belə yazılmışdır".

Türkənə deyir ki, hər gecə yuxuma girir. Mənə deyir, heç kimi qınama, döyüşə özüm getmişəm: "Dostları hər zaman qınayırdım ki, niyə qoydun Əhməd döyüşə gətsin. Bəlkə də bu ona əyan olmuşdu. Yuxuda mənə heç kimi qınamağı tapşırırdı. Allahın qismətini beləmiş. Əhməddə əla qurduğuma heç də peşman deyiləm. Baxmayaraq ki, həyatımda belə gəlmiş, mən yənə də onu seçərdim, onunla evlənərdim. Yəqin mən Allahın sevimli bəndəsiyəm ki, mənə Əhməddə bəlişirdi. Məkanı cənnət olsun. Əhməddən mənə yalnız ailəsi, bir də pal-tarları xatirə qaldı".

Şəhidlik böyük zivədir, onun yeri əbədiyyətdir. Şəhid olmağı özünə seçib bilən hər kəsin daxilində yüksək vətənpərvərlik, cəsarət, müsbət əxlaq, əqidə var. Şəhətdə acıqlıq qəhrəmanın da məhz belə oğullarıdır. Qorxmaz, igid, vətənpərvər, cəsur Əhməd Məmmədovun da qısa, lakin şərəfli ömrü yolu bir arzusundan gərəklişdiyi gün - Şuşanın azad olunduğu gün sona yetdi. Ondan yaxınları, əzizlərinə qalan isə bu dünyada qoyub getdiyi şirin xatirələri oldu...

Elmur İSAXAN
Məgəli Azərbaycan
Respublikasının Mediannın
İnkişafı Agentliyinin maliyyə
destəyi ilə hazırlanıb

Arzusunun gerçəkləşdiyi gün ən ali zirvəyə ucaldı

layiq əsli övlad yetişmiş olacaq. Necə ki, biz Vətən Müharibəsi başlayanda bunu görmüş oluq. Vətən o zaman sevinər ki, onun övladları doğma yurduna layiq olsun. İkinci Qarabağ savaşında vətənpərvər gənclərimizi görəndə ölməkdə bu istiqamətdə görülən bütün tədbirlərin öz təsdiqini tapdıqdan bir daha şahidi olduq. Böyük-dən kiçiyə hər kəs vətənə olan sonsuz sevgisini nümayiş etdirdi. Vətən nəminə düşmənlə savaşa gedən oğullarımız isə öz vətənpərvərlik hisslərini əllərlə silah doğma torpaqlarımızı azad etmək uğrunda döyüşməklə göstərməyə oldular.

Məmmədov Əhməd Nazim oğlu da düşmə qarşısında inanılmaz dayanaraq, vətənimizi, doğma torpaqlarımızı qorudu. Qəhrəmanım 25 avqust 1994-cü ildə Qazax rayonunun Fərəhli kəndində anadan oldu. 2000-ci ildə Kamran Kərimov adına Fərəhli kənd orta ümumişifli məktəbinin birinci sinfinə daxil olur. 2009-cu ildə himn məktəbin 9-cu sinfini bitirir. Sonra o, təhsilini Qazax şəhər Firdin Şamoyev adına 4 saylı tam orta məktəbdə davam etdirir. 2011-ci ildə məktəbi bitirir.

2012-ci ildə Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinə həqiqi hərbi xidmətə çağırılır. Əsgərlikdən qayıtdıqdan sonra Əhməd valideynlərinə hərbi olmaq istədiyini deyir. O, Qazaxda "N" hərbi hissəsində xidmət edir. Vətən müharibəsi başlayın ilk gündən komandanlığa könüllü olaraq döyüş bölgəsinə getmək istədiyini söyləyir. Döyüş gətirdiyi valideynlərindən, ailəsindən gizli saxlayır.

ardınca getdi. Əvvəlcə Qazaxda xidmət edirdi. Vətən müharibəsi başlayanda Qarabağa gedib. Amma biza bu barədə heç ne deməmişdi. Hər dəfə zəng edəndə Qazaxda olduğunu deyirdi". Noyabrın 9-u ailəsinə zəng edirlər ki, Əhməd yaranalıb: "Xəstə-xanaya gətdik, biza dedilər ki, burda Əhməd adlı yaranlı yoxdur. Bir gün sonra noyabrın 10-da zəng gəldi ki, Əhməd şəhid olub. Gəlin Füzulidən götürür".

Əhmədin cənəzəsi doğulub boya-başca çatdığı el-obasına gətiriləndə artıq bütün dostları, qohum, tanışları onlara yığılmışdı. Hamı Əhməddə son dəfə vidişmağa gəlmişdi. Atası deyir ki, onun ən böyük arzusu Şuşanı görmək idi: "Əhməd Şuşaya gəldi. Cəbrayıldan döyüşüb. Şuşaya qədər döyüşə-döyüşə gedib. Arzusunda olduğu Şuşa torpağına şəhid olub".

Anası Afer Məmmədova oğlu ilə bağlı xatirələrdən danışarkən göz yaşlarını saxlaya bilmirdi. Hələ də övladının yoxluğu ilə barışa bilməyən ana üçün oğlu haqqında xatirələrdən danışmaq çox ağır gəlirdi: "Əhməd körpəlikdən qoçaq uşaq idi. Qorxu hissini ne olduğunu bilməzdi. Uşaq yaşlarından hərbiyə marağı var idi. Əsgərlikdən qayıtdıqdan sonra da hərbiyə qaldı. Vətən müharibəsi başlayın gündən könüllü döyüşlərə iştirak etdi. Hər dəfə zəng edəndə biza demirdi ki, Qarabağdadır. Sonuncu dəfə oktyabrın 31-də onunla danışdıq. Dedi, narahat olmayın. Mən yaxşıyam. Sən dəmə o vaxt Şuşa istiqamətinə döyüşlərdə imiş. Şuşa alınandan sonra oğlum şəhid olub. Bu qədər

suliyetli idi. Mən bilirdim ki, müharibə başlasa, o bir an olsun dayanmayacaq. Çünki vətənpərvərlik onun qanında idi. Torpaqlarımızın işğalından söhbət düşəndə hər zaman qaşqa-baqlı vətənpərvər. Bu haqda çox əsəbi danışardı. Tovuz döyüşləri, demək olar ki, Əhmədin gülüşünü aldı. Ev gələndə həmişə qırı-qara oturardı. Polad Həşimovun ölümü o çox pis təsir etmişdi. Torpaqlarımızın azad olunmasını çox arzulaırdı. İlk gündən xüsusi təyinatlıların dəstəsində döyüşüb. Bütün rayonların azad olunmasına iştirak edib. Ən böyük arzusu Şuşanın azad olunması idi. Hər zaman Şuşa ilə maraqlanırdı. Oranı görən insanlardan Şuşa ilə bağlı soruşardı. Arzusuna da çatdı. Şuşa azad olundu. Orda da şəhid oldu".

Məhəmməd deyir, Əhməd hərbi yoldaşları yaranalarkən onun xilas edib, himnini döyüş meydanından çıxarıb: "Döyüş yoldaşları deyir, güllə tutmurdu onu. Dəfələrlə ölümündən qurtarıb. Sonda tankdan açılan atəş nəticəsində şəhidlik zirvəsinə ucalıb. Çox qəhrəman döyüşçü olub. Kendirilmiş onu tanıyanlar deyir ki, Əhməd sağlıqdan cənnəti qazandı. O qədər gözəl xasiyyəti var idi ki, hamı xatirini çox istəyirdi. Qardaşı itkisi çox ağır olsa da, mən fəxr edərkən ki, Əhməd kimi oğlum qardaşıyam".

Bu gün Məhəmməd üçün də çox ağırdır. Deyir, qardaşımın yoxluğu ilə arxa-dayağım gəlir: "Çox qürurverici hisslər şəhid qardaşı olmaq. Amma bir o qədər də ağırdır qardaşı itkisi. Dəfələndən 3 gün keçmişdi, yuxuma girdi. Soruşdum niyə belə oldu? Yu-